

Revista Română de CONTABILITATE ȘI MONOGRAFII CONTABILE®

Consiliul științific: consultant fiscal Adrian Bența, expert contabil Anca Ivanov, expert contabil Otilia-Mihaela Roman, consultant fiscal Ionuț Jinga, expert contabil Marilena Gughea, expert contabil Irina Coma, consultant fiscal Mariana Toma, consultant fiscal Domnica Vasiliu, expert contabil Violeta Spiridon, economist Olga Crevelescu, consultant fiscal Dani Cucu

CUPRINS – AUGUST 2024

✓ SPECIALISTUL COMENTEAZĂ

- **Asocieri în participațiune – contabilitate și fiscalitate de la A la Z** 3
consultant fiscal Ionuț JINGA

✓ MONOGRAFIE CONTABILĂ

- **Venituri din activitate sportivă obținute de persoane fizice** 16
expert contabil Gabi POPESCU

✓ CAZURI PRACTICE

- **Investiții în regie proprie sau cheltuieli cu reparații** 21
- **Tichete de creșă. Modalitate de acordare** 24
- **Transfer bunuri în Spania. Înregistrare și declarare transport în e-Transport** 27
- **Înregistrare leasing, preluat prin novație** 29
- **Condiții de deducere a TVA dintr-un bon fiscal** 31
- **Achiziții intracomunitare de bunuri trimise spre prelucrare. Tratament TVA** 34
- **Vânzare autoturism către salariat. Implicații fiscale** 36
- **Înregistrarea unei facturi neprimite prin sistemul național e-Factura** 38
- **Servicii prestate gratuit în scopuri administrative sau de protocol** 39

Așteptăm sugestiile dvs. pe adresa revistadecontabilitate@rs.ro

Publicație lunară editată de:

RENTROP & STRATON – www.rs.ro

ISSN: 2457-9688

Preț abonament pentru 12 ediții: 696,15 lei

e-mail: comenzi@rs.ro; www.revistadecontabilitate.contabilul.ro.

Director Divizie Editorială: David Trușcă

Redactor-șef: Georgiana Stoica

Tehnoredactare: Daniela Segărceanu

Corectură: Elvira Panaitescu

RENTROP & STRATON
Informații Specializate

este recunoscută CNCIS conform deciziei nr. 284/11.09.2007

Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București

Tel./Fax: 021.317.25.87

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

Director Economic: Daniela Militaru

Director Creație-Producție: Cristina Straton

Director Financiar: Antoaneta Paraschiv

Asocieri în participațiune – contabilitate și fiscalitate de la A la Z

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

În ultima perioadă, această formă de organizare a unei afaceri a cunoscut o dezvoltare continuă, tot mai multe societăți apelând la astfel de asocieri, fie pentru ieșirea din criza financiară, fie pentru îmbunătățirea indicatorilor de profitabilitate.

Asocierea în participațiune implică asocierea a două sau mai multor entități, persoane fizice și/sau juridice, pentru realizarea unui proiect comun care să le aducă beneficii. În mod evident, asocierea în participațiune este absolut necesară în vederea realizării unor obiective ce implică mijloace materiale și financiare semnificative, de care nu poate dispune, la un moment dat, o singură societate.

Un asociat intră în asociere cu alte firme, aportând sume de bani; altul vine cu un teren sau cu o construcție pe care le deține în proprietate; un alt asociat se va ocupa de obținerea avizelor, autorizațiilor, licențelor și de conducerea propriu-zisă a afacerii, astfel încât, la prima vedere, asocierea în participațiune pare a fi un proiect de succes.

Atunci când îți dorești cu ardoare realizarea unei afaceri la care ai visat dintotdeauna, dar nu ai realizat-o din lipsă de bani și cineva îți oferă un sprijin nesperat, prima senzație pe care o ai este aceea de a câștiga curaj și de a te crede mai puternic în lupta cu ceilalți competitori pe piață. Numai că lucrurile nu stau deloc așa cum ți le imagineai tu; în afaceri, ca și în politică, rezultatul adunării nu este întotdeauna pozitiv.

Un domeniu prielnic asocierilor în participațiune este cel al transporturilor, riscurile fiscale sau de altă natură fiind mici comparativ cu cele manifestate în alte sectoare, cum ar fi, de pildă, sectorul construcțiilor. Aceasta deoarece asociații se pot înțelege în privința mijloacelor de transport care vor fi achiziționate în comun, precum și în ceea ce privește aportul fiecărei părți, în funcție de care se stabilește cota de participare la beneficii. Pe baza deontului de venituri și cheltuieli, liderul transmite lunar membrilor cotă-parte din veniturile și cheltuielile ce li se cuvin. Atunci când autovehiculele se uzează fizic sau moral, se vor valorifica prin vânzare către terți, venitul obținut fiind împărțit proporțional între membri la fel ca venitul curent din exploatarea asocierii.

Este o oportunitate bună de a dezvolta o asociere în acest sector, știut fiind faptul că, de exemplu, în transporturile de persoane, în vederea realizării punctajului necesar obținerii licenței de traseu, se cer anumite condiții precum vechimea parcului auto, fiind necesare astfel investiții costisitoare pe care nu le poți face de unul singur.

Dacă ai o firmă de transport persoane și deja deții licența de transport pe un anumit traseu, dar nu ai bani suficienți să investești în achiziția unor autobuze

sau microbuze noi, este mult mai profitabil să te asociezi cu o firmă care dispune de resurse financiare decât să apelezi la împrumuturi care îți majorează automat tariful de transport, existând astfel riscul să rămâi fără călători.

Axați pe vechea vorbă românească potrivit căreia „te faci frate cu diavolul ca să treci puntea”, asocierile în participațiune s-au născut tocmai în ideea de a asigura supraviețuirea unei firme aflate în dificultate sau de a o întări pentru a face față concurenței acerbe.

De ce în țara noastră nu au funcționat cum trebuie aceste entități fără personalitate juridică?

În primul rând, din cauza necunoașterii suficiente a legislației fiscale și contabile, dificile și greu de înțeles pentru unii contabili, din goana după obținerea unui profit rapid prin diminuarea ilegală a costurilor fiscale, și nu prin eficiență și rentabilitate în timp a activității economice.

În al doilea rând, multe societăți au fost prejudiciate din cauza că au intrat în asociere cu diverse firme de tip „fantomă”, care le propuneau în schimbul aporturilor beneficii enorme (apartamente de locuit sau spații comerciale) comparativ cu sumele de bani aduse în asociere. Momite cu astfel de promisiuni atractive pentru orice potențial investitor, intrau în afaceri cu diverse societăți necunoscute până atunci și cărora le încredințau conducerea asocierii, fără ca managementul acestora să studieze cu atenție fiecare clauză contractuală și fără să verifice periodic modul în care banii aduși ca aport sunt cheltuiți, de foarte multe ori, în folosul liderului, și nu în interesul asocierii.

Astfel, s-a întâmplat ca zeci de firme din domeniul construcțiilor să fie păcălite printr-o metodă destul de simplă, prin care aduceau ca aport la asociere sume de bani în speranța unei îmbogățiri rapide; în schimb, banii erau cheltuiți de asociatul administrator după bunul plac, în interes mai mult personal. Acesta se baza pe o clauză introdusă cu bună știință în contract, care prevedea lichidarea asocierii fără a fi atrasă răspunderea liderului în cazul în care, din diverse motive, afacerea nu se putea derula. Bineînțeles că, în multe situații, se invoca de către administrator faptul că nu se pot obține avizele și autorizațiile pentru demararea proiectului imobiliar, cerându-se astfel lichidarea asocierii, numai că banii aduși ca aport de ceilalți membri nu mai existau. Asociatul lider, de cele mai multe ori o firmă administrată de un cetățean străin, nu mai era de găsit, astfel că celorlalte firme nu le mai rămânea decât gustul amar al unei afaceri eșuate, prețul naivității care le-a dus în prăpastie.

Scopul materialului de față este tocmai acela de a vă arăta care sunt limitele unei asocieri în participațiune și ce greșeli trebuie să evitați, astfel încât asocierea să nu se transforme într-un eșec greu sau imposibil de reparat, care vă poate ruina definitiv.

Noul Cod civil asimilează asocierea în participațiune contractului prin care o persoană acordă uneia sau mai multor persoane o participație la beneficiile și pierderile uneia sau mai multor operațiuni pe care le întreprinde.

De la început trebuie să precizăm, astfel, faptul izvorât chiar din această definiție, că rezultatul unei asocieri poate fi un beneficiu, dar și o pierdere, caz în care asociatul trebuie să participe, în funcție de cota deținută în asocierea în participațiune, la acoperirea pierderilor rezultate.

O particularitate a asocierii în participațiune este faptul că nu dă naștere unei entități distincte, astfel încât să poată fi angajată juridic, nu are cod de identificare fiscală și nu se înregistrează la Registrul Comerțului, din această cauză trebuie privită mai ales prin prisma unei convenții încheiate între mai multe entități, fiecare deținând o cotă de participare la beneficii și pierderi.

În raporturile cu terții, asocierea va fi reprezentată de asociatul titular sau administrator care va acționa în nume propriu, dar pe seama asocierii, răspunzând în subsidiar față de ceilalți acționari din cadrul asocierii în participațiune.

Din experiența acumulată, am constatat că un rol determinant în asigurarea succesului unei asocieri în participațiune îl reprezintă contractul de asociere, modul în care este întocmit, astfel încât să asigure echitatea și avantajele pentru toate părțile, nu doar pentru unii asociați. Contractul trebuie să prevadă clar aportul părților implicate, obligațiile lor contractuale, cine administrează afacerea, riscurile care pot apărea pe parcurs, cum se vor înțelege părțile în cazul unor piedici sau bariere legislative sau de altă natură. De asemenea, trebuie să specifice modul de participare la beneficii, dar și de acoperire a unor eventuale pierderi, ce se întâmplă dacă un asociat nu respectă obligațiile contractuale, dar mai ales modul în care sunt cheltuite sumele de bani aportate în asociere, transparența față de asociați a tuturor operațiunilor de încasări și plăți efectuate de liderul asocierii.

De ce este atât de important contractul de asociere? Pentru că atât Codul fiscal, cât și Codul de procedură fiscală sunt necruțătoare în privința regulilor asocierii și a consecințelor fiscale generate de nerespectarea acestor cerințe. În privința regulilor, Codul fiscal prevede că veniturile și cheltuielile asocierii în participațiune se repartizează de către asociatul-administrator către membrii asocierii în baza unui decont de venituri și cheltuieli corespunzător cotei de participare la asociere.

Evident că într-o asociere, liderul – de obicei cel care a adus aporturi mai mari – încearcă să-și impună o oarecare autoritate și să imprime propriile reguli și celorlalți membri, ca și cum aceștia s-ar afla într-o relație de subordonare. Un raționament eronat și păgubos, având în vedere că, indiferent de aportul adus, între membrii asociați nu pot exista decât relații de parteneriat și sprijin reciproc.

Contabilitatea asocierii în participațiune se ține de asociatul desemnat în contract care va evidenția în conturi analitice distincte veniturile și cheltuielile asocierii pe care le va transfera fiecărui membru al asocierii, proporțional cu cota deținută, pentru a fi înregistrate în contabilitatea proprie.

Drepturile și obligațiile privind taxa pe valoarea adăugată revin asociatului care contabilizează veniturile și cheltuielile potrivit contractului încheiat.

Regula fundamentală în cadrul unei asocieri în participațiune este aceea că scopul asocierii constă în livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către terți. Această condiție se consideră îndeplinită inclusiv în situația în care, pe lângă livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către terți, se efectuează și livrări/prestări între membrii asocierii în participațiune.

Codul fiscal permite și astfel de operațiuni între membrii asociați, dar atunci când ceilalți asociați sunt afectați de operațiuni ce depășesc partea repartizată prin contract unui membru al asocierii în participațiune, respectivele operațiuni sunt asimilate unor livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, intrând în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

Este o greșală pe care o fac foarte mulți întreprinzători, mai ales din domeniul construcțiilor, atunci când își propun ca scop al asocierii nu livrări de bunuri către terți, ci doar tranzacții reciproce în interiorul asocierii în participațiune.

Să nu uităm că inspectorii fiscali au la îndemână faimosul articol 11 din Codul fiscal, prin care pot reconsidera o tranzacție și pot stabili obligații fiscale suplimentare atunci când consideră că tranzacția respectivă nu a avut un scop economic, constând în obținerea de beneficii, ci a urmărit doar obținerea unor avantaje de natură fiscală.

În cazul în care nu sunt respectate normele legale care reglementează asocierea în participațiune, respectiv în situația în care au loc livrări de bunuri sau prestări de servicii exclusiv între membrii asociați, aportul la asociere este considerat avans la o livrare/prestare și va intra automat în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

Prin urmare, nerespectarea regulilor asocierii în participațiune, așa cum sunt descrise în Codul fiscal, are consecințe nefaste în ceea ce privește tratamentul TVA aplicat operațiunilor derulate între membrii asocierii, acest aspect putând conduce la neînțelegeri cu privire la împărțirea rezultatelor. Fenomenul este cu atât mai delicat cu cât majoritatea asociațiilor persoane fizice intră în relații de asociere (aportând sume de bani sau terenuri), nefiind înregistrați în scopuri de TVA, astfel încât să poată deduce taxa pe valoarea adăugată din facturile emise de liderul asocierii în participațiune.

Nu lipsit de importanță este faptul că, în cazul în care se acumulează obligații fiscale către bugetul de stat, rezultate din desfășurarea activității asocierii în participațiune, membrii acesteia răspund solidar cu liderul pentru datoriile neachitate. Aceasta înseamnă că, indiferent de cota de participare în cadrul asocierii în participațiune, statul, prin ANAF, poate demara acțiuni de executare silită pentru fiecare membru, constând în somații, popriri pe conturile bancare sau pe veniturile datorate terților și chiar în sechestrarea și valorificarea unor bunuri mobile sau imobile deținute în proprietate.

Asociatul-administrator care asigură conducerea contabilității asocierii întocmește balanța de verificare a acesteia, fiind obligat să evidențieze operațiunile derulate de asociere în conturi distincte de cele în care sunt înregistrate propriile activități. Așadar, în balanța de verificare a unei asocieri în participațiune vom regăsi veniturile și cheltuielile, precum și stocurile, creanțele și datoriile asocierii în participațiune, cu excepția mijloacelor fixe puse la dispoziția asocierii, care rămân în proprietatea și contabilitatea membrilor.

Venituri din activitate sportivă obținute de persoane fizice

expert contabil
Gabi POPESCU

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

Veniturile din activitatea sportivă sunt realizate în baza contractelor încheiate potrivit Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Legii nr. 69/2000, participanții la activitatea sportivă pot fi:

- sportivi;
- antrenori;
- medici, asistenți medicali, maseuri, kinetoterapeuți, cercetători;
- arbitri, observatori, operatori video, personal auxiliar;
- alte persoane care contribuie la realizarea activității sportive, conform regulamentelor și statutelor federațiilor sportive naționale.

Participanții la activitatea sportivă pot încheia cu structurile sportive, după caz, un contract individual de muncă sau un contract de activitate sportivă, în condițiile legii.

Activitatea desfășurată în baza contractului de activitate sportivă este considerată activitate independentă, indiferent de modul de organizare și desfășurare a acesteia.

Impozitul pe venit se stabilește potrivit prevederilor art. 68¹ din Codul fiscal.

Astfel, contribuabilii care realizează venituri în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, datorează impozit pe venit, impozitul fiind final.

Plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a ține evidență contabilă, au și obligația de a calcula, de a reține și de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite, prin reținere la sursă.

Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut, din care se deduce contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată și reținută la sursă.

Impozitul pe venit se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Contribuabilii nu au obligația de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

Declararea impozitului se face prin formularul 112 – Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

Contribuțiile sociale obligatorii

Contribuția de asigurări sociale

Persoanele fizice care realizează venituri din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, datorează contribuția de asigurări sociale dacă estimează pentru anul curent venituri nete a căror valoare cumulată este cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice.

Pentru anul 2024, nivelul salariului minim brut avut în vedere este de 3.300 lei, plafonul minim aferent celor 12 salarii fiind de $3.300 \text{ lei} \times 12 = 39.600 \text{ lei}$.

Persoanele fizice care nu se încadrează în plafonul de cel puțin 12 salarii pot opta pentru plata contribuției de asigurări sociale pentru anul curent, în condițiile prevăzute pentru persoanele care estimează că realizează venituri anuale peste nivelul a 12 salarii minime brute pe țară.

Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale este reprezentată de venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât:

- nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;
- nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară.

Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară, respectiv de cel puțin 24 de salarii minime brute pe țară, se efectuează prin cumularea:

- veniturilor nete și/sau a normelor anuale de venit din activități independente,
- venitului brut realizat în baza contractelor de activitate sportivă, și
- veniturilor nete din drepturi de proprietate intelectuală care se estimează a se realiza în anul curent.

Persoane care nu datorează CAS

Persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, care nu au obligația asigurării în sistemul public de pensii potrivit legii, precum și persoanele care au calitatea de pensionari nu datorează contribuția de asigurări sociale.

Cota contribuției de asigurări sociale este de 25%.

Declararea și plata CAS

Plătitorii de venituri din baza contractelor de activitate sportivă stabilesc contribuția de asigurări sociale datorată de către beneficiarul venitului prin aplicarea cotei asupra bazei de calcul determinate.

– Dacă veniturile în baza contractelor de activitate sportivă sunt obținute de la un singur plătitor de venit, iar nivelul estimat al acestor venituri, pentru anul curent, este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția, plătitorul de venit are obligația să calculeze, să rețină, să plătească contribuția de asigurări sociale și să depună declarația 112 până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

În contractul încheiat între părți se desemnează plătitorul de venit în vederea calculării, reținerii și plății contribuției prin reținere la sursă, precum și venitul ales pentru care se datorează contribuția în anul în curs.

Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției aferente venitului ales precizat în contract.

Beneficiarul nu are obligația depunerii declarației unice.

Investiții în regie proprie sau cheltuieli cu reparații

CAZURI PRACTICE

ÎNTREBARE:

Ce tip de lucrări și în ce condiții pot fi realizate și înregistrate în evidența contabilă pe venituri în regie proprie? Se încadrează în această categorie doar lucrările de investiții sau pot fi realizate în regie proprie și lucrări de reparații?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Cheltuielile efectuate la mijloacele fixe cu scopul de a restabili starea inițială sunt considerate cheltuieli de reparații. Acestea se înregistrează în contul 611 „Cheltuieli cu reparațiile” în anul curent (anul în care au fost efectuate).

În manualul de politici și proceduri contabile existent în cadrul societății, ar trebui să existe precizări cu privire la departajarea acestor tipuri de cheltuieli.

Potrivit pct. 7 lit. d) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994, sunt asimilate mijloacelor fixe și se supun amortizării investițiile efectuate la mijloacele fixe pentru îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali, în scopul modernizării, și care majorează valoarea de intrare a acestora.

Cheltuielile efectuate la mijloacele fixe în scopul modernizării acestora trebuie să aibă următoarele efecte:

- să îmbunătățească efectiv performanțele mijloacelor fixe față de parametrii funcționali stabiliți inițial;
- să asigure obținerea de venituri suplimentare față de cele realizate cu mijloacele fixe inițiale.

La capitolul III. Alte precizări din H.G. nr. 2.139/2004 privind aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe se menționează:

Investițiile efectuate la mijloacele fixe sub forma cheltuielilor ulterioare trebuie să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai acestora și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare.

Obținerea de beneficii se poate realiza fie direct prin creșterea veniturilor, fie indirect prin reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare.

Tichete de creșă. Modalitate de acordare

ÎNTREBARE:

Vă rog să mă ajutați cu procedura de acordare a tichetelor de creșă angajaților în cazul unui SRL. Ce documentație este necesară, care este valoarea maximă lunară ce se poate acorda și care este monografia contabilă?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Conform art. 7 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018:

Angajatorii, împreună cu organizațiile sindicale legal constituite sau, acolo unde nu este constituit un sindicat, cu reprezentanții salariaților, stabilesc prin contractele colective de muncă sau prin Regulamentul intern, după caz, clauze privind acordarea biletelor de valoare, care să prevadă cel puțin următoarele:

- numărul salariaților din unitate care pot primi bilete de valoare și valoarea nominală acordată, ținând seama de posibilitățile financiare proprii ale angajatorilor;
- categoriile de salariați care primesc bilete de valoare;
- criteriile de selecție privind stabilirea salariaților care primesc tichete de masă, ținând seama de prioritățile socio-profesionale și de alte elemente specifice activității;
- stabilirea concretă a activităților, destinațiilor și evenimentelor care se încadrează în cheltuieli sociale, pentru care se vor acorda salariaților tichete cadou, tichete de creșă și tichete culturale, după caz, și care vor face obiectul contractelor comerciale de prestări de servicii cu unitățile emitente;
- documentația pe care trebuie să o prezinte salariatul angajatorului, în vederea acordării tichetelor de creșă.

Astfel, acordarea tichetelor de creșă trebuie să fie hotărâtă împreună cu sindicatul din unitate sau, în lipsa acestuia, cu reprezentanții salariaților, conform celor de mai sus. În acest sens, se va întocmi un regulament/procedură în care se vor menționa toate condițiile în care salariații beneficiază de tichete de creșă. Regulamentul/procedura va fi semnat/semnată atât de reprezentantul angajatorului, cât și de reprezentantul salariaților.

Valoarea maximă lunară ce se poate acorda sub formă de tichete de creșă este prevăzută de Ordinul nr. 497/2024 privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I al anului 2024, după cum urmează:

Art. 1

Pentru semestrul I al anului 2024, începând cu luna aprilie 2024, valoarea sumei lunare care se acordă sub formă de tichete de creșă, stabilită potrivit prevederilor art. 33 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2018, cu modificările ulterioare, este de 640 lei.

Regimul fiscal aplicabil tichetelor de creșă este următorul:

- pentru angajator: reprezintă cheltuieli cu deductibilitate limitată în limita cotei de 5% aplicate asupra valorii cheltuielilor cu personalul;

Transfer bunuri în Spania. Înregistrare și declarare transport în e-Transport

ÎNTREBARE:

Firma își obține în Spania un cod de TVA (varianta OSS nu a funcționat) și încheie un contract cu o firmă de logistică de acolo (depozitare, manipulare și livrare). Urmează să trimitem marfă în Spania către acel depozit, iar ulterior produsele vor fi livrate doar pe teritoriul țării respective, către clienți din Spania.

Vă rog să mă ajutați cu o monografie contabilă pentru acest transfer de marfă, precum și cu informațiile necesare privind alegerea „tipului de operațiune transport” în sistemul e-Transport.

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

În primul rând, trebuie să aveți în vedere prevederile art. 270 alin. (10) și (11) din Codul fiscal, care specifică următoarele:

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de către persoana impozabilă sau de către o altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității sale economice.

Conform prevederilor de la pct. 7 alin. (13), transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatorie respectarea tuturor condițiilor și regulilor aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă.

Caracteristic acestei operațiuni este faptul că, în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru, acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal și, pe cale de consecință, aceeași persoană impozabilă care declară transferul în statul membru de unde începe transportul bunurilor trebuie să declare și achiziția intracomunitară de bunuri asimilată în statul membru în care aceasta are loc.

Exemple de transferuri: (...) transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, (...).

Conform art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să emită o autofaktură, în termenul prevăzut la alin. (15), pentru fiecare transfer efectuat într-un alt stat membru, în condițiile prevăzute la art. 270 alin. (10), și pentru fiecare operațiune asimilată unei achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România în condițiile prevăzute la art. 273 alin. (2) lit. a). La pct. 92 alin. (6) din Normele metodologice se precizează că persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit

Achiziții intracomunitare de bunuri trimise spre prelucrare. Tratament TVA

ÎNTREBARE:

Societatea din România a achiziționat de la o societate din Franța, cu VAT valid, bunuri pe care le-a trimis direct la procesat în Slovacia, la un partener al societății din România. Bunurile au fost transportate direct din Franța în Slovacia (transportul a fost suportat de societatea din România). După procesare, bunurile se întorc în România. Factura de la furnizorul din Franța a fost scutită în baza „EU ORIGIN Exonération de TVA – article 262 ter 1 du CGI.”

1. Care sunt implicațiile fiscale și declarative? Menționez că societatea din România are un VAT deschis în Slovacia, în cazul în care aş putea considera operațiunea triunghiulară, prin emiterea unei autofacturi VAT RO – VAT SK.
2. Vă rog să detaliați și implicațiile fiscale în cazul în care societatea din România nu ar avea VAT în Slovacia.

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

1. Societatea din România are cod de TVA în Slovacia

Cadrul legal: O.M.F.P. nr. 102/2016 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Uniunea Europeană, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, și Instrucțiunile de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind returnările de bunuri în spațiul Uniunii Europene și tratamentul fiscal al reparațiilor efectuate în perioada de garanție și postgaranție.

Articolul 6, cazul 2: Prezentare

1. O persoană impozabilă stabilită și înregistrată în scopuri de TVA în statul membru 2 (denumită în continuare A) cumpără bunuri de la o altă persoană impozabilă din statul membru 1 (denumită în continuare B).
2. A dispune expedierea bunurilor către o altă persoană impozabilă din statul membru 3 (denumită în continuare C), în vederea prelucrării.
3. După prelucrare, produsele prelucrate sunt expediate de la C din statul membru 3 în statul membru 2, unde A este stabilită și înregistrată în scopuri de TVA.
4. A furnizează lui B și C codul său de înregistrare în scopuri de TVA din statul membru 2.

Tratamentul fiscal din punctul de vedere al TVA, cu aplicarea măsurilor de simplificare

1. Livrarea de bunuri de la B către A are loc în statul membru 1, din care începe transportul, conform art. 275 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru. Această livrare intracomunitară este scutită de taxă, conform art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru.
2. A efectuează o achiziție intracomunitară ce are loc în statul membru 3, conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal sau echivalentului acestuia din legislația altui stat membru, iar pentru aceasta A trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA în statul membru 3.